

EL PUNT AVUI+

Edita: Hermes Comunicacions SA
http://www.elpuntavui.cat
Centraleta Girona: 972 18 64 00
Centraleta Barcelona: 93 227 66 00
Atenció al client: 972 18 64 80
Redacció Girona: Güell, 68. 17005
Redacció Barcelona: Diputació, 284, 4t. 08009

Director: Xevi Xirgo i Teixidor.
Directors adjunts: Jordi Grau (Girona), Pepa Masó (Societat), Joan Ventura (Informació Cultural), Xevi Sala (Opinió, Formats Especials i coordinació amb El Punt Avui Televisió), Ramon Roca (L'Econòmic i Informació econòmica), Miquel Riera (Presència, Tancament i Informació internacional), Joan Rueda (Ciutats i Informació local), Lluís Martínez (coordinació amb El Punt Avui Televisió).
Caps de secció: Toni Brosa (Opinió), Pilar Esteban (Europa-Món), Anna Serrano (Política), Carles Sabaté (Societat), Jaume Vidal (Cultura), David Castillo (Suplement Cultura), Andreu Puig (Fotografia), Quim Puigvert (Llengua), Jordi Molins (Disseny), Montse Martínez (Apunts), Carme Tornis (Documentació), Antoni Dalmau (Tancament), Susanna Oliveira (Barçakids), Jaume Batchelliff (Producció), Montse Oliva (delegada a Madrid), Pere Gorgoll (Necrologiques), Gemma Busquets (Comunicació), Narcís Genís, Tura Soler, Xavier Castillón i Anna Puig (Comarques Gironines).

Conseller delegat: Joan Vall i Clara.
Gerència Comercial: Anna Maria Ribas.
Direcció Comercial: Eva Negre (El Punt Avui), Eduard Villacé (Agències), Maria Àngels Taulats (Setmanaris), Josep Sánchez (L'Esportiu) i Carles Gri (Serveis al Lector).
Webs i Sistemes: Josep Madrenas (director), Joan Sarola (Sistemes) i Ramon Buch (Disseny).
Recursos Humans: Miquel Fuentes.
Administració: Carme Bosch.
Producció i Logística: Lluís Cama.
Distribució: Concepció Casals.

Accedeix als continguts del web
Podràs gaudir per un dia dels avantatges del web amb aquest codi QR o entrant a <http://epa.cat/c/jlzcbs>

A la tres

Xevi Xirgo / xxirgo@elpuntavui.cat

'Pel·liculeros'

A finals d'aquesta setmana vaig rebre uns quants correus que discrepaven ("i profundament", deia un d'ells) de la meua teoria que en aquests moments res del que passa és gratuït ni fruit de cap casualitat. Feien referència a la "campanya desproporcionada" contra Lluís Llach (l'adjectiu el feia servir jo en el meu article de dijous) i em criticaven iradament que en el mateix article hi acabés barrejant unes reflexions sobre el cas Pujol, i que deien el següent: "Es pensen que és casualitat que s'anunciï presó per a Pujol Júnior un quart d'hora abans del *Telediario* o que es facin grans operacions policials en uns moments en què els casos de corrupció del PP es mereixerien no pas un sumari dels *telediarios* sinó un canal de televisió propi que emetés les vint-i-quatre hores del dia?" Els correus que rebo de tant en tant per algun article –que els he de confessar que tampoc són tants–, els

“Els conspiren (i n'hi ha proves) i ara resulta que nosaltres veiem fantasmes?”

contesto sempre en privat, mai amb un altre article. Però en aquest cas m'hi ha fet decidir un dels articles que se m'atribueix a mi en fer segons quines tesis i que, és clar, suposo que el deuen utilitzar en general per batejar aquells qui som partidaris d'això que en diem el procés, acabi quan acabi, que jo soc dels que tampoc tenen pressa. "Sou uns *pel·liculeros*. Us inventeu conspiracions arreu", em diu en Jordi en el correu que ja he respost més extensament en privat. *Pel·liculeros* és aquesta expressió que no surt al dic-

cionari perquè és del tot incorrecta però que tots sabem què vol dir i que, a més, s'utilitza pejorativament. I jo em pregunto: i per què alguns som *pel·liculeros* i ens inventem conspiracions i d'altres no? Que jo sàpiga, que políticament hagi quedat impune, això no vol dir que l'operació Catalunya no existís. A hores d'ara, més d'un exministre espanyol ha reconegut obertament que es feien (i per què no s'haurien d'estar fent ara?) reunions periòdiques per anar contra el procés. Qui conspira són ells i resulta que els *pel·liculeros* som nosaltres? Potser sí, que de tant en tant hi posem massa imaginació i fem massa càbales. Però de *pel·liculeros* també titllaven Mas i Trias quan anaven apareixent informes apòcrifs de la UDEF. I de les converses entre Fernández Díaz i el cap de l'Oficina Antifrau tots nosaltres n'hem sentit els àudios. I els *pel·liculeros* som nosaltres?

De reüll

Maria Palau

Un altre Sant Jordi

Els mitjans de comunicació juguen un paper molt important en la construcció del relat de la diada de Sant Jordi. El debat ve de lluny però cada vegada són més les veus que s'alcen contra les típiques i tòpiques llistes de llibres més recomanats que els dies i fins i tot les setmanes prèvies a la diada cerquen d'exercir una poderosa influència en les vendes. I sant tornem-hi l'endemà de la diada, amb la publicació a tot drap a les portades de les llistes dels més venuts, un top de llibres estel·lars que de nou tornaran a tenir la promoció

La tirania de les novetats trenca la màgia de cercar llibres inesperats

garantida. Aquest model d'informació seria prou vàlid sinó fos perquè la major part de mitjans, sobretot els grans, escombren descaradament cap a casa (els seus articulistes, col·laboradors, gent afí...) i, encara pitjor, sotmeten la festa literària a la dictadura de les novetats. Una altra manera de

propagar l'amor per les lletres hauria de ser possible. Seria molt més sa i natural per despertar l'estímul de la lectura difondre la imatge d'un Sant Jordi com un dia en el qual, més que anar a caçar l'últim crit literari com aquell qui es compra una camisa de nova temporada, el ciutadà anés al carrer amb uns ulls nets a la descoberta d'un llibre inesperat, qui sap si potser de vell i tot. S'imaginem un Sant Jordi en què en lloc d'anar a buscar els llibres que ens han manat comprar fóssim nosaltres els qui ens deixéssim trobar per un llibre? Seria molt diferent, sens dubte.

Les cares de la notícia

ABAT DEL MONESTIR DE POBLET

Octavi Vilà

Documents a l'abast

Els arxius del monestir de Poblet, inclòs el de Josep Tarradellas, es convertiran en una secció territorial i autònoma de l'Arxiu Nacional de Catalunya gràcies al conveni que van signar ahir l'abat i el conseller de Cultura. Amb l'acord es millora l'accessibilitat als documents.

SECRETARI D'ESTAT DE SEGURETAT ESPANYOL

José Antonio Nieto

Una víctima més

Nieto no va convèncer ahir l'oposició sobre el contingut de la reunió que va mantenir amb el germà de l'expresident madrileny Ignacio González, dies abans que tots dos fossin empresonats. El popular va insistir que desconeixia la investigació i va denunciar que era víctima d'un linxament polític.

PONTÍFEX

Francesc

Contra la violència

El papa va fer ahir un discurs directe i gens complaent amb el radicalisme islàmic davant de la màxima autoritat sunnita durant la seva visita a Egipte, país on els cristians coptes han estat víctimes del terrorisme. Francesc va ser molt clar: "Cap violència en nom de Déu."

EDITORIAL

Trump i la pèrdua de l'hegemonia

Donald Trump ha arribat als 100 dies de mandat amb un balanç desigual, en el qual sobresurten l'increment de la tensió militar mundial, la deriva cap a una política econòmica proteccionista i l'empara de les tesis xenòfobes. En arribar a la presidència hi va haver analistes que van afirmar que Trump no podria fer moltes de les coses que prometia, ja que als Estats Units hi ha un sistema legislatiu i judicial que posa límits al presidencialisme. Aquesta anàlisi l'ha encertat a mitges. És veritat que els jutges i el mateix Congrés han aturat algunes iniciatives estrella de Trump, però n'hi ha moltes altres que avancen, i ho fan en la direcció d'un canvi polític que tindrà impacte al conjunt del món.

Aquest impacte no serà tan gran com alguns es temen. La participació dels Estats Units en el producte interior brut mundial ha disminuït molt en els últims anys. Encara és la primera potència, però la Xina li va al darrere i se li acosta. Justament, la política exterior de Trump s'explica per aquesta resistència a perdre el paper de primera potència mundial.

Trump va arribar al poder perquè va saber copsar el canvi de la percepció social de la política. Trump sap adaptar-se en cada moment a allò que creu que volen escoltar els electors. La seva amenaça aranzelària ja ha aconseguit que algunes empreses europees traslladïn producció als Estats Units per por de perdre el mercat. Al capdavall, l'èxit de la seva política dependrà de si millora el nivell de vida d'aquells que es van sentir abandonats per Barack Obama. Però el proteccionisme que apunta Trump, encara que pugui beneficiar els Estats Units en un primer moment, acabarà per causar empobriment.